

PORTANTVEU DEL TERÇ ORDE I CONFRARIES DEL CARME DE CATALUNYA

NÚM. 13

JULIOL DEL 1935

ANY II

Per Maria i endavant

FA tot just dotze mesos que aparegué la nostra fulla, la fulla de Maria i de tots els devots de la Verge del Carme. Aparegué en el moment oportú, vomitada d'uns cors fosos al crisol del més pur i abrandat amor. Sota el guiatge de Maria escampàrem aquelles primeres fulles confiats que no volarien a l'atzar empeses pel vent de la indiferència. Sabíem que Maria les menaria vers els seus cors preferits per alimentar-los amb aliments adequats al seu paladar.

En regradar de cor a Maria per la protecció que ens ha dispensat, no volem girar la vista enrera per a complaure'ns en els eventuals èxits, ni per a recollir aquells llors i aquelles palmes que solament a Ella pertanyen. El treballador que sembra el blat, dorm i es desvetlla; entra i surt de casa sense preocupar-se d'aquella diminuta llavor que confia a la mare terra. Malgrat això, aquell blat germina, creix i lleva atapeïdes espigues i quan és ros adverteix l'amo que ja és l'hora de la sega...

Amb un entusiasme sempre creixent sembrarem també nosaltres des d'aquestes planes idees redemptores, que us faran tastar ideals més enlairats i prepararan la victòria de l'esperit sobre la matèria que és la base de la veritable llibertat. Sembrarem en la vostra intel·ligència espurnes de veritat, de la veritat increada, confiats que Aquell que vivifica les llavors que escampa la mà de l'home, donarà creixença en la vostra intel·ligència a les veritats caigudes de les nostres plumes.

Dues coses solament demana EL CARME als seus estimats lectors en el primer aniversari de la seva publicació: fe i entusiasme. La fe és indispensable per a unir les nostres voluntats i endegar les forces esmerçades, sense les quals coses cap obra pot prometre's una llarga i vigorosa existència. L'entusiasme és una força que manté sempre joves les nostres energies, compensa el desgast de la brega i trempa les ànimes heroiques que persegueixen un ideal.

Per Maria i endavant...! La nostra fulla està plena de vida i de joventut i desitja penetrar en totes les llars cristianes. Apòstols de la Verge del Carme, propagueu la vostra fulla.

Vida Litúrgica

LA FESTA DEL CARME

OTA l'Església s'associa avui als Frares de la Benaurada Verge Maria del Mont Carmel, celebrant amb ells llurs glòries i magnificències obrades per la Mare de Déu en favor de son Orde benamat i predilecte.

La bella i tendra litúrgia carmelitana d'aquesta festivitat és tot un cant de reconeixement per l'excelsitud de les glòries carmelitanes atorgades per la Verge, sortint espontàniament de l'ànima carmelitana un himne de lloança a Maria en graïment de tanta gràcia i mercè.

Breument resumits tots els privilegis i magnificències obrades per Maria en favor de son Orde del Carme es troben en les lliçons del segon nocturn de l'Ofici de Matines, revisades escrupolosament pel Cardenal Belarmino i altres insignes Purpurats abans que entressin a formar part del Breviari romà. Foren els Carmelites, diu la IV lliçó, «els primers en erigir un temple a la puríssima Verge en el Mont Carmel, des d'on el profeta Elias veié antigament alçar-se del mar aquell nuvolet que fou tipus insigne de Maria Immaculada». I a aquest nou temple, continua el Breviari en la V lliçó, «acudien tots els dies (els Monjos del Mont Carmel), i amb pietosos ritus, pregàries i càntics de lloança honoraven allí a la Verge Santíssima com a Patrona tutelar del seu Orde, essent anomenats per tots indistintament *Germans de la Benaurada Verge del Mont Carmel*, ttol aquest que no solament confirmaren els Sumes Pontffexs, sinó que concediren especials indulgències a tots aquells que així anomenessin a aquest Orde, o també a tots o a cada un dels seus Religiosos».

Altra glòria insigne dels Carmelites n'és el Sant Escapulari que la Verge Santíssima llturà al General anglès sant Simó, com llegim en la mateixa lliçó del Breviari, per tal que fós l'hàbit distintiu i honorífic del seu Orde, ensems que una penyora certa de predestinació per tot el qui morís amb ell revestit. L'autenticitat d'aquesta aparició i promesa de la Verge ha estat vindicada valerosament no tant sols pels grans defensors i apologistes de les glòries del Carme, sinó també per la mateixa autoritat dels Pontffexs i de tota l'Església docent. Bastí recordar ací les paraules del savi Pontffex Benet XIV en la seva gran obra crítica *de Festis B. Virginis*, al 16 de juliol: «posar en dubte la revelació de Simó Stok quan rebé l'Escapulari solament ho pot fer un menyspreador orgullós de la religió... Aital visió la tenim Nos per certa, i així tot-hom la deu tenir: *visionem hanc veram credimus veramque habendam ab omnibus arbitramur*.

Protecció maternal dispensà també Maria amb els seus Carmelites—acaba aquesta V lliçó del Breviari—suggerint al Papa Honori III en 1226 que aprovés la seva Regla, fent emmudir d'aquesta manera als enemics d'aquella Religió que trevallaven per extingir-la i fer-la desaparèixer d'Europa. I per últim trobem vindicat en la VI lliçó el gran Privilegi Sabatí que l'omnipotència suppli-

cant de Maria obtingué per als seus confreres fidels a la seva condició de carmelites, com explica extensament el Papa Joan XXII en la Butlla *Sacratissimo uti culmine*.

Amb raó, doncs, ens diu la solemne Oració d'aquesta Festa que volgué Déu decorar l'Orde del Carme amb el títol singularíssim de *l'Orde per excel·lència de la Benaurada Verge Maria*, títol que sempre i ja des de l'antigor li han reconegut els romans Pontífexs anomenant-lo *Ordo totus marianus*, Orde totalment marià.

Si considerem encara que és l'Orde dels Carmelites *l'Orde contemplatiu per antonomàsia*, que ha donat a l'Església de Déu Doctors místics tan excel·lents com sant Joan de la Creu i santa Teresa de Jesús, comprendrem que verament hi ha motiu perquè el cor de tot bon Carmelita es senti dignament orgullós el dia gran de la seva Festa, i dirigint-se a la Verge Maria la proclamem agraït: *supra modum Mater mirabilis, et honorum memoria digna!*; sou Vós Mare admirable sobre tota ponderació, i digna de la memòria dels bons.

FR. A. M. F.

A LAUDES

(Dímetres làmbics)

*Del Carme els alterosos cims
fem via; ens crida que hi pujem,
la Verge Mare, a fer-nos rics
de flors de gràcia, que Ella hi té.*

*Braó hi prendrem, per defensar
la honor i glòria de Déu;
els nostres cors s'hi afermaran
i el nostre braç s'hi enfortirà.*

*Veuen els cecs allà la llum
i cobren parla els llavis muts;
hi sent el sord, i, de plaer,
com cabra d'aina salta el coix.*

*Brollen d'allí aigües corrents,
que el tòrrid erm van a regar,
perquè als deserts sense camí
verdegi l'herba gaiament.*

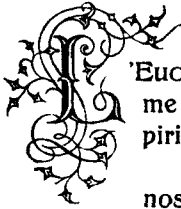
*De la Gran Mare el patronat
promès té el Carme. I dubtaràs?
Allà on la Verge posa els ulls
de dons divins hi ha abundor.*

*Al Pare, al Fill i a l'Esperit,
que a Filla, Mare, Esposa, en Vos,
honor, decor i ornament fan,
tres i un sol Déu, glòria sens fi. Amen.*

Dr. LLOVERA.

Al Col·legi Marià dels Carmelites d'Olot s'admeten per a sa formació científica i moral els nens que mostrin inclinació a l'estat religiós. Per instruccions dirigir-se a aquest Convent.

Dalejar per l' Eucaristia

'EUCARISTIA ha d'ésser sempre el nostre punt de sortida i el terme de les nostres accions per tal d'assegurar la nostra vida espiritual.

Cal prendre exemple de la pedra que llençada a l'aire vertiginosament retorna al seu centre d'atracció, que és la terra d'on sortí; o de les aigües de la pluja que arrencades del mar per la força atractiva dels raigs del sol en arribar al bell cim de les muntanyes brinquen d'abisme en abisme, de marge en marge fins a trobar els rius que són els aqüeductes que les traslladen al lloc d'origen, al mar; o de l'ocell que pres barroerament per les mans de l'infant enyora el recés de les ales de la seva mareta.

Nosaltres hem sortit de les mans de Déu i l'ànima sols ben arrimada a Jesús, Déu i Senyor Nostre, assoleix una força que l'eixampla i la vivifica: altrament, quan se'n allunya sent un enyorament i una frisança tan gran que o hi retorna tot seguit o es desespera.

Es com el fill pròdig que ha increpat al seu Pare demanant el que li pertoca, malversa els seus béns, es trova abandonat, el remordiment esquinça el seu cor i va al Pare amb un accent del tot commovedor dient: *Pare meu, he pecat*.

Es com Sant Pere, que després d'haver negat a son Mestre al donar-li Jesús una mirada, li traspassa l'ànima i li arrenca un mar de plors.

Es com Sant Tomàs Apòstol que esporuguit per la temença dels jueus, no ha vist Jesús i sentint més tard el contacte de la seva presència al posar les seves mans en les ferides de Jesús prorromp en un paroxisme d'amor que li arrenca aquesta expressió: *Déu meu i Senyor meu*.

Sols el retorn a Jesús ens torna al nostre centre de gravitació, al mar que ens dóna la vida i a dessota les ales de la nostra mareta, on hi trovem el caliu vertader.

No cal molta eloqüència davant de Jesús, puix s'amotilla al llenguatge més humil i àdhuc a una mirada sincera. Què feu, deia el Sant Rector d'Ars, a un treballador del camp que sens moure els seus llavis mirava fixament el tabernacle de l'església. Què feu? i ell li digué sencillament: «miro Jesús i Jesús em mira».

Deu sempre alenar el nostre esperit el record de les paraules que en l'any 1916 Jesús deia a la Santa religiosa Benigna Consolata: «no fins mai tancada amb clau la porta de l'amor, sols és ajustada i un infant la pot obrir, com pot fer-ho un vellet decandit i sepse força», «l'ús de la justícia és per a mi anar contra corrent, puix em costa fer molta violència».

Sia, doncs, l'Eucaristia el nostre punt de sortida combregant, si és possible, tots els dies per nodrir-nos i cuirassar-nos. Anem sempre a refer-nos al costat del bon Jesús; seguim, però, el consell de Santa Magdalena de Pazzis (Avisos Espirituals-XIV-20): Quan Jesús estigui amb nosaltres vulgueu perdre-vos-hi i representeu-vos que en el món sols hi ha Déu i la vostra ànima».

UNA PONCELLA QUE ES BADA

El Carmel, símbol en els llibres sants de les flors i dels perfums; verger deliciós on s'hi apleguen tots els encants de la natura. I el místic Carmel de Maria, recull de totes les virtuts cristianes, multiplica diàriament els seus encisos matitzant-se de noves flors exquisidament perfumades.

Una nova poncella està a punt de descloure's; una nova flor embaumarà ben tost amb el perfum de la seva santedat la muntanya de Maria. La Venerable Joaquina de Vedruna serà col·locada dins de poc en els altars i serà venerada públicament aquella gran benefactora de la humanitat, que passà pel món eixugant les llàgrimes dels atribulats, vessant en el cor dels afligits el saludable confort de la resignació cristiana, restituint als malalts la salut espiritual i corporal perdudes i dipositant en les intel·ligències dels infants la llavor de la veritable sabiduria, el sant temor de Déu.

La seva obra encara perdura; el zel per la glòria de Déu i la salvació de les ànimes que li abrusfia el cor, es conserva íntegrament en les seves Filles, les quals i fent honor al seu títol sacrifiquen les seves vides en l'altar santíssim de la caritat. Per això esperem amb frisança el dia que ens sigui permès retre-li públicament aquell tribut d'agraïment del qual tots li som deutors.

La Sagrada Congregació de Ritus es reüní el dia 28 del proppassat Maig en l'augusta presència del Sant Pare per tal de resoldre sobre el dubte de les virtuts heroïques per a la causa de canonització i beatificació de la nostra Venerable.

Ensems que demanem a nostres lectors una oració per tal que la causa es framefi amb tota rapidesa, si aquesta és la voluntat de Déu, donem nostra fervent enhorabona a les Religioses Carmelites de la Caritat per la pròxima glorificació de la seva Mare i Fundadora, que es dignà bastir els fonaments del seu Institut en els estreps fermíssims del Carmel.

GLOSES D'ESTIU

Hem entrat en l'estació més calorosa de l'any. Fins ací i llevat de les inconnoditats que pugui donar-nos, no hi tinc res a dir. Però és el cas que moltes senyores que es diuen devotes de la Mare de Déu arrencaran sense cap escrúpol del seu pit l'Escapulari de Maria. Per què? Per a poder anar més lliurement vestides; per la pruïja d'exhibir-se. Portar el Sant Escapulari sobre el pit escandalosament nú, és a més d'una irreverència, una burla i profanació. Llevar-se'l per tal de lliurar-se amb més llibertat a l'escàndol, és escarnir a la Mare de Déu. Significa el triomf de la matèria sobre l'esperit; dels baixos instints sobre els enlairats ideals; de l'absurt respecte humà sobre el sant temor de Déu; la victòria del dimoni sobre la gràcia. Aquestes ànimes volen contemporitzar amb tothom i realitzar ço que Jesucrist afirma ésser totalment impossible: *Servir a dos senyors*. Avui dia l'estiu sembla talment una antesala de l'infern. I no precisament pel calor sofocant, sinó per les moltes iniquitats que malauradament cova i desenvolupa. Devotes de la Verge del Carmel Tinguèu valor per a complir el vostre deure. No consentiu en el vostre cor una traïció tan covarda. Maria es complau de veure el seu escapulari sobre el vostre pit; però més encara de veure en el vostre cor la imatge de les seves virtuts.

Vida d'oració

(Continuació)

Doncs, com no m'humilio jo, que sóc un miserable pecador, ple de misèries i de pecats? De seguida, amb aquesta consideració, la voluntat es mou amb un afecte i desig d'humiliar-se i subjectar-se a tothom per Déu, i comença a desitjar que tots els homes del món el menyspreïn i finguin per res, i totalment el desestimïn, que son actes i afectes d'humilitat.

I aquestos desitjos, repetits, moltes vegades, creen en l'ànima un hàbit de la virtut, de la humilitat, amb què esdevenim veritablement humils a semblança de Crist. I per aquest mateix ordre s'han d'exercitar totes les meditacions dels altres dies de la setmana traient, en totes, afectes i actes de virtut.

CAPÍTOL III

DELS EXERCICIS PROPIS DE L'HOME ÍNTIM QUE ES EL NOSTRE ESPERIT

Els exercicis propis de l'esperit, ment, o íntim de l'ànima (que tot és u), són recolliment i atenció interior, quietud, silenci, solitud i unió, aspiracions fervoroses amb les quals l'ànima s'inflama i encen en amor de Déu, i sobrepasant tot lo creat, s'uneix amb Ell mitjançant un afecte suavíssim d'amor, i en pau, quietud i silenci descansa i reposa en el mateix Déu fruit d'una manera inefable d'aquelles riqueses infinites de la Divinitat, i d'aquella pau i quietud amb la qual, quan Déu vol, és portada i introduïda a la Divina unció, que és el fi d'aquest exercici i mode d'oració.

Per bé que ja n'hi ha prou amb el que hem dit per a aquells qui tenen alguna notícia experimentada en matèria d'oració: però com sia que vull fer alguns advertiments a tots aquells als quals nostre Senyor emmena per aquest camí del recolliment interior, serà necessari dir quelcom de cada un d'aquests modes, en particular i breument.

§ Primer.—*Del recolliment interior.*—Segons la doctrina dels Sants, recolliment interior és replegar-se l'ànima en l'interior o entrar dins ella mateixa per a tractar a solas i comunicar amb Déu que viu i sojorna en lo íntim de l'ànima.

Diu sant Gregori que aquest recolliment té tres graus. El primer és que l'ànima entri dins ella. El segon que vegi i entengui que està recollida. I el tercer que, sens discòrrer ni formar raonaments, mira a Déu dins ella mateixa amb una mirada simple i senzilla, com un bé infinit, immens i incompreensible, i mirant-lo amb suma atenció i cura, sens fer altra cosa més que mirar i atendre a la seva presència, ocupa la voluntat en amar-lo sense parar ni un moment, sentint goig de tots els bens d'Ell, complaent-se en les seves perfeccions, lloant els seus atributs, i fent-li mercès per la seva bondat.

(Continuarà)

FRA JOAN BONET, O. CARM.

ESPIGOLABLES

Amor de Mare...

Maria s'aparegué un dia a Sant Simó i lliurant-li el Sant Escapulari li digué aquestes paraules: «El que mori amb aquesta lliurea no patirà el foc etern».— Al Papa Joan XXII, Vicari de Jesucrist en la terra, l'assabentà del següent privilegi que Ella graciosament havia decidit atorgar als Carmelites: «Jo la seva Mare baixaré... al purgatori el dissabte després de la seva mort, i deslliuraré a tots els que trovi allí i els portaré a la muntanya santa de la Vida eterna».— Sant Pere Tomàs, afigit pels greus perills que amenaçaven el nostre sagrat Orde, merescué escoltar de Maria aquesta conforiadora promesa: «El teu Orde durarà fins a la fi del món.»

Amor de fills...

Terciaris, confreres i devots de la Verge del Carme. L'agraïment és un precepte sacratíssim per a les ànimes nobles. Què penseu fer, doncs, per tal de pagar a Maria aquest deute de gratitud? Tota l'Església s'associa el dia setze als Carmelites per a regraciari a Maria les fineses que li han dispensat per mitjà de l'Orde Carmelità; i tú comportaràs que prenguin seient en el teu cor la peresa i la indiferència?

Amor de Mare...

L'historiador de l'Orde, P. Valenti de S. Amand, recolzat en el testimoni d'antiquíssims autors, diu que estant ja imminent la total extinció de l'Orde Carmelità a Palestina per mor de la cruel persecució que havien de dur a terme els musulmans, Maria s'aparegué a S. Ciril, aleshores general, i li digué: «Fuig, Ciril; és imminent la devastació de la Terra Santa i s'apropa la quasi total extinció de l'Orde. Transplanta, doncs, la meua Religió a Europa perquè xeli el meu honor.»

Amor de fills...

...Corria l'any 1289, vençudes les aguerrides millicies cristianes, tota la Palestina anava caient víctima de les acerades urpes serraïnes. Els Carmelites veien cada dia saquejats llurs monestirs i martiritzats els seus estadants. La villa d'Acon havia també sucumbit i més de 30.000 cristians havien estat passats per les armes... No lluny d'aquella ciutat s'albirava voltada de calitges, la muntanya del Carmel, el decor de Palestina, bressol de l'Orde Carmelità i síntesi de les seves grandeses. Assegats de sang i destrucció, els sarrains travessen la plana de Saron i puguen la santa muntanya per a consumir un crim esferèidor... Moments d'angoixa per als carmelites; moment previst amb nostàlgia pel Profeta: «Vaig mirar el Carmel i el vegi desert...» Amarats de tristesa, sense però defallir, aquells religiosos s'aplegaren, semblant una guàrdia disciplinada, a redós de la imatge de Maria. I mentre els cops ferotges feien estremir d'espant les parets del temple, aquells cors, impenetrables al terror, sensibles a les més delicades emocions de l'amor maternal, entonaren amb fervor la «Déu vos salve, Reina i Mare...» Una a una anaren caiguent les notes d'aquella melodia als peus de Maria. «Després d'aquest desterro mostreu-nos a Jesús fruit beneït de vostre sant ventre... Foren les seves últimes paraules; com notes perdudes en la boscuria aquell cant s'anà allunyant cap al Cel... La cimitarra havia segat la vida d'aquells enamorats fills i ara, en la fruïció d'una glòria inacabable, canten amb sentit reconeixement: «Oh clementíssima. Oh piadosa. Oh dolça Verge Maria...»

Conta el P. Daniel de la Verge Maria, que havent acudit al rei Felip III per a fer-li avinent que la guarda de l'abstinència prescrita als que porten el Sant Escapulari del Carme tots els dimecres, restava al tresor reial molts de mils d'escuts; el piadós rei donà aquesta sàbia resposta: «Más quiero vasallos devotos de la Virgen, que el aumento de mis rentas.»

Calendari del Carme

FESTES I INDULGÈNCIES

DEL MES DE JULIOL

2. Dimarts.—La Visitació de la Mare de Déu. *Ind. Plen. i Abs. Gen.*
7. Diumenge.—Comença la Novena de Nostra Mare del Carme. *Indulgència de 7 anys i 7 quarentenes per cada dia que s'assisteixi a la Novena.*
9. Dimarts.—B. Joana Scopelli, vg.
13. Dissabte.—La Translació del cos de Sta. Teresa, vg.
15. Vigília de la Mare de Déu del Carme. Avui a les dotze comença el *Jubileu del Sant Escapulari.*
16. Dimarts.—**Commemoració Solemne de la Benaurada Verge Maria del Carme.** *Abs. Gen. i Ind. Plen.*
Tots els fidels poden guanyar Indulgència Plenària, tantes quantes vegades visitin, amb les degudes condicions, una església de Religiosos o Religioses Carmelites o l'església on és canònicament establert el V. T. O. o la Confraria del Sant Escapulari. Si no hi ha cap església de les esmentades poden fer-se les visites a la Parroquial. Les condicions són: confessió, comunió i resar a cada visita sis Pàrenostres pregant per les intencions del Sant Pare. On la festa es celebri el diumenge, també es celebrarà el Jubileu. A les esglésies dels Carmelites es dona la benedicció Papal.
20. Dissabte.—Sant Elías Profeta, Patriarca i fundador de l'Orde del Carme. *Abs. Gen. i Ind. Plen.*
23. Dimarts.—Octava de la Mare de Déu del Carme. *In. Plen.*
24. Dimecres.—Btes. Teresa i Companyes mrs. *Ind. Plen.*
26. Divendres.—Sta. Anna, mare de la Benaventurada Verge Maria. *In. Pl.*
28. Diumenge.—B. Joan Soreht, cf.

PRACTICA MENSUAL:

Dalejar per l'Eucaristia

SANT PROTECTOR DEL MES

B. JOAN SOREHT

(28 de Juliol)

El Beat Joan Soreht nasqué a Caen (Normandia) l'any 1394. Jove encara es retirà als claustres del Carmel on esdevingué molt aviat cèlebre per les seves virtuts i el seu privilegiat enginy. Cursà estudis superiors a la universitat de Paris, essent condeixeble de Ramon Llull i en 1441 li fou atorgat el grau de doctor.

Podem afirmar sense temor d'equivocar-nos que el nostre Beat era l'afortunada persona que Déu havia escollit per a endegar els estralls que el perillós cisma havia causat en nostre sagrat Orde. Es en aquest ambient històric on la seva personalitat es destaca amb tota la seva grandesa. En aquella època d'espantosa anarquia Joan Soreht treballà amb veritable zel i abnegació per a restablir la pau i l'observància fatalment bandejades. Pare de la reforma mantusana, maldà per a formar un nucli escollit el qual havia d'enviar a la perifèria la sava purificada de les virtuts cristianes. I quan més tard fou providencialment designat per a regir els destins de l'Orde, treballà incansable pel bé i la reforma del nostre Institut. Diu l'Abat Tritemi que el nostre Beat estava totalment lligat a Déu i a l'oració; menyspreador de tota humana dignitat, esdevingué norma i espill del veritable religiós. Fidel custodi de totes les virtuts es mostrà inflexible a les seduccions del vici. Recusà sempre les dignitats i quan el Papa l'assignà a haver-lo promogut a la dignitat cardenalícia es postrà, vessant llàgrimes, a sos peus fins que fou revocada la decisió. Morí repetint aquelles paraules de sant Bernat: Oh bon Jesús, signeu per a mi Jesús.

EL CARME.—Direcció i administració: PP. CARMELITES.—OLOI (Girona)

Subscripció a l'any: Ptes. 1'25

OLOI: IMPREMTA BONET